

Sreda, 7. juni 2006.
Svedok P-001
Svedok Zlatko Zlogleđa
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 12.34h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobar dan, gospodine. Dozvolite mi da vas podsetim da svečana izjava koju ste dali na početku vašeg svedočenja juče, još uvek je na snazi.

SVEDOK P-001: Dobro.

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću, izvolite.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Dobar dan, časni Sude. Dobar dan svima u sudnici.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BULATOVIĆ

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobar dan za svedoka.

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja sam advokat Momčilo Bulatović, jedan od branilaca gospodina Veselina Šljivančanina, pa ću vam ja u ime tima gospodina Šljivančanina, sada postavljati pitanja. Ja ću se truditi da moja pitanja budu kratka, jasna. Molio bih i da vaši odgovori budu takvi. Onda ćemo verovatno mnogo efikasnije i pre sve ovo završiti.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, pošto imam jednu seriju pitanja koja bi mogla da ugrozi identitet svedoka, ja bih molio da pređemo na privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Rekli ste ko je bio pretpostavljeni vama. Mene interesuje, da li ste vi vašeg pretpostavljenog o izvršenim zadacima, po dobijenim naređenjima izveštavali i ako

jeste, kako ste to radili: pismeno, usmeno, redovno? Da li su to bili redovni izvještaji, vanredni izvještaji?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Govorite o mom pretpostavljenom u toku borbenih dejstava ili mom formacijskom pretpostavljenom?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I jedno i drugo.

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: U toku borbenih dejstava, bio sam isključivo na komandnoj liniji, isključivo sa komandantom Drugog jurišnog odreda, majorom Bajićem. Kao komandir čete, tada sam bio u ulozi komandira čete, kao što je poznato. Učestvovao sam u izvještajima, raportiranjima dnevnim u kasarni, u komandnom mjestu komandanta Drugog jurišnog odreda. To su bili svakodnevni, nekad ne. Uglavnom se ticalo dešavanja na, na, na prvoj liniji, problemima, kako da se riješe... i onom što se može u tom trenutku razgovarati.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Da vas pitam. Vama, i u toku borbenih dejstava, a i formacijski, ko može da izda naređenje? Da li to može samo vaš pretpostavljeni?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Moja lična subordinacija u Gardijskoj brigadi je bila poznata, kao i u svakoj drugoj jedinici Jugoslovenske narodne armije, i na kraju krajeva, u svakoj vojsci svijeta. To je hijerarhijski utvrđeno, i put naredbe je opšte poznat od, recimo, komandanta puka, komandantu bataljona, na komandira čete, prema komandiru voda, na komandira odeljenja i do običnih vojnika. Pošto se radilo o posebnoj jedinici, koja nije bila klasičnog tipa, čiji sam ja bio komandir (...) *(Izbrisano po nalogu Pretresnog veća)* (...)

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Mogu li da vas zamolim da ne pominjete vašu jedinicu, jer ćete otkriti svoj identitet. Nastojim da ostanemo na otvorenoj sednici, pa vas molim da ne govorite otvoreno o vašem položaju. Govorim u načelu. Ko može da vam izda naređenje? Da li može samo vaš pretpostavljeni ili može neko drugi?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Hvala vam na vašoj intervenciji. Ali ja sam sa tim htio da kažem zato upravo što mi nismo bili... klasičnog, jedinica klasičnog tipa. Mi nismo dobijali zadatke sa više... iz više pravaca. Radilo se o stručnim zadacima komandnom linijom, o izrazito specifičnim zadacima koji su se ticali vojne bezbjednosti. Onda bi dobijali zadatak preko organa bezbjednosti, tako da se moglo desiti da dobijem zadatak od direktno pretpostavljenog, ali isto tako od nekoga višeg, kao što je komandant brigade, kao što je načelnik Uprave bezbjednosti. Toliko.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U situaciji ako dobijete zadatak od nekog ko vam nije neposredno pretpostavljeni, da li ste u obavezi da svog neposredno pretpostavljenog starešinu obavestite, ili o tome da ste dobili zadatak, ili ako izvršite zadatak - nakon izvršenog zadatka?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Sve je zavisilo, pogotovu u događajima 1990-tih, 1990. i 1991. godine, od hitnosti radnje. Bilo je slučajeva kada o sadržaju zadatka nisam bio obavezan da obavještavam komandira.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete mi reći koji je to zadatak u pitanju? Jedan primer u kome nista obavestili komandira?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Vi me sad pitate a upravo ste rekli da je otvorena sednica, a ja moram reći...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Evo...

ADVOKAT BULATOVIĆ: Molim vas, ja bih molio da pređemo na zatvorenu sednicu zbog svedoka, da bi dobili odgovor na ovo pitanje.

SUDIJA PARKER: Zatvorena sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, ja bih zamolio sada sudskog poslužitelja da da jedan papir svedoku, i olovku, da bi svedok mogao da nam nacрта po svom sećanju... po svom sećanju, te hangare o kojima govori, autobus gde ga je video, kako je bio okrenut, upaljena svetla.

SUDIJA PARKER: Mislim da bi ste ipak trebali da budete određeniji u onome što želite, gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala, Časni Sude. Da li svedok može da nacрта taj hangar koji je video, kada je bio toga dana na "Ovčari"?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Te noći.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U odnosu na put...

SUDIJA PARKER: Verovatno mislite na neku vrstu skice, a ne na crtež hangara?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Da, apsolutno to... Ne verujem da svedok ima te sposobnosti tolike.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Znači, da li možete da nacrtate put kojim ste došli i u odnosu na taj put hangar koj... o kome ste govorili i položaj tog jednog autobusa koji ste vi videli?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Ja ću pokušati po mom sjećanju da skiciram mikro-lokaciju, gdje će se moći vidjeti hangar i otvor kroz vrata, kroz koji sam ja vidio te zarobljenike. A da li su moje sposobnosti takve ili nisu, mislim da drugom nekom prilikom se može to utvrditi. ... *(svedok obeležava)* ... Evo, ja sam nešto...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E, dobro...

SVEDOK P-001 – ODGOVOR:...pokušao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ovo gdje je strelica, to pretpostavljam da je put, je l' tako?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete da obeležite pravac odakle ste vi došli? Pretpostavljam iz pravca strelice. Koje je to mesto? Znači, to je Vukovar, je l' tako, prema... kuda put ide?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Jeste li vi zainteresovani za mikrolokaciju hangara ili za širu sekciju topografske karte?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja sam zainteresovan za ovo što ste vi predstavili ovde, da dešifrujem ovo. Znači, interesuje me iz kog ste pravca došli? Iz pravca strelice, je l' tako?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: I koji je to pravac? Vukovar prema... Negoslavcima?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Ne. Ne, ne, ne. Vi... onda, nemojte me pogrešno shvatiti, niste bili jasni u prvom pitanju. Taj put, to je bio uži put, kolski... put koji je išao između oranica, tako nekako, a on je izlazio u određenom dijelu na put između Vukovara i Negoslavaca. A ovamo se spajao opet sa putem koji je isto tako vodio u Vukovar, koji je bio bliže, bliže... kako bi se reklo, Dunavu ... (*svedok obeležava*) ... A po mojoj proceni, znači, ja sam došao ovim pravcem i tim istim pravcem se vratio. Sad, kolika su ova rastojanja, ne znam. Tako nekako.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Dobro. Ovaj kvadrat ovde, pretpostavljam da je to hangar, je l' tako?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Mislite na pravougaonik?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pravougaonik, da. Izvinjavam se.

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Jeste. Ja sam tu nešto, ovaj, dodatno nacrtao.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pretpostavljam šta je u pitanju. Ja bih vas molio da brojem 1 obeležite taj pravougaonik da bi mogli da ga identifikujemo kao hangar. Negde sa strane stavite broj jedan i zaokružite?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ovo vozilo ovde odmah do ovog ulaza u hangar, pretpostavljam da je vozilo *Jeep* kojim ste vi došli, je l' tako?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Jedan od džipova.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hoćete li staviti tu broj 2 i obeležiti, da bi mogli da identifikujemo?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Treći pravougaonik koji stoji sa ovim crtama napred, pretpostavljam da predstavlja upaljene farove i okrenut autobus, je l' tako?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li hoćete staviti tu broj 3?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Hoću. ... (*svedok obeležava*) ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ove tačkice sa leve strane pravougaonika pretpostavljam da su ljudi koje ste vi videli u hangaru, je l' tako?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Tako je. I to... to su kružići, a ove tačkice predstavljaju kao jednu liniju gdje je bio ovaj konopac zategnut ispred njih.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li hoćete to obeležiti brojem 4?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pretpostavljam ovaj otvor ovde da je to ulaz, je l' tako? Da li hoćete tu da stavite broj 5, ako ja dobro tumačim da je to ulaz u hangar?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Da. ... *(svedok obeležava)* ...

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li možete samo da nam kažete koliko je rastojanje od ulaza u hangar, znači, označeno brojem 5, do prednjeg dela autobusa koji ima upaljene farove, koji je označen brojem 3? Znači, od farova do ulaznih vrata, po vašem sećanju?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Dajem mogućnost da je to bila distanca veličine od pet do deset metara.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Osim tog osvetljenja od farova, da li je u hangaru, da li ste primetili, bilo još neko osvetljenje?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Pokazujem... ovaj, ovaj znak predstavlja lampu, čiji je smjer osvjetljavanja prikazan ovdje i osvjetljavao je ovu grupu ovdje. A šrafirani dio predstavlja tamni dio hangara i nisam vidio ništa.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ja bih vas molio da ovu lampu koju ste vi nacrtali, izvučete crtu i obeležite brojem 6?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: ... *(svedok obeležava)* ...

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, molim vas da se ova skica koju je nacrtao svjedok da se uvede kao dokaz.

SUDIJA PARKER: Prima se u spis.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet broj 558.

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Da li mogu da dopunim?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da, dopunite, da.

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Može postojati mogućnost, pošto se radi o mraku i kratkom boravku, da ovaj hangar, ako ga zarotiramo za 90 stepeni, onda bi stajao ovako prema putu. To ne mogu tačno da potvrdim, ali u ovom momentu, koliko se mogu sjetiti, ja sam mu prišao sa ove strane i sa moje desne strane su bila vrata. Toliko.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitaću vas: da li je bio tu jedan hangar ili je bilo više hangara? Da li...

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Je l' to pitanje, sad direktno? U tom momentu sam... to što sam video, bila su ova vrata i ovaj hangar. Nisam razgledao dalje okolinu, jer je inače bio mrak.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da vas pitam onda, ako možete da se setite, koliko je bio ovaj autobus, ovako okrenut, udaljen od ovog puta? To rastojanje od desne strane autobusa - do ivice ovog puta, koji ste vi nacrtali - koliko je?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Nažalost, ne mogu sa sigurnošću da kažem. Samo bi bilo nagađanje ako kažem metar, dva, pet, jer se... on je... njegova strana... prema ovamo, tako da nisam u tom trenutku znao da će to nekad zatrebati kao podatak. Nemojte me pogrešno shvatiti, ali nisam u mogućnosti da vam u ovoj situaciji to procjenim.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ali ono što je sigurno čega se sećate, to je da je položaj autobusa u odnosu na ulazna vrata ovog hangara bio ovakav?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Sad mi recite, da se opet vratim na onaj deo vaše izjave, dopune izjave – jedan do tri autobusa, da li se sećate, iza ovog autobusa - kakav je prostor, da li je to: zemlja, trava, beton, asfalt? Na kakvoj podlozi se nalazi ovaj autobus?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Upravo sam rekao, zbog tih osvetljenja, a i zbog neobraćanja pažnje na taj detalj, ne mogu da vam odgovorim šta se nalazilo lijevo, desno od autobusa ili... jer to u tom momentu nije bio trenutak moje pažnje.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Nakon vašeg zadržavanja tih 15 minuta, kažete da ste vi krenuli nazad, i da ste u jednom trenutku čuli neku pucnjavu iz vatrenog oružja, za koju ne možete, ako sam ja dobro pročitao u vašoj izjavi, da opredelite odakle dolazi, a rastojanje je par stotina metara, je l' tako?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Sad ću da vas pitam: kada ste čuli pucnjavu, šta ste pomislili, o čemu se radi? Ako ste pomislili nešto vezano za tu pucnjavu?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Nisam... Ne mogu da se sjetim da sam konkretno razmišljao o toj pucnjavi, ali... reakcija je bila sljedeća. Dao sam mogućnost i da se radi o euforičnoj pucnjavi, koja je inače u to vrijeme bila jako prisutna tamo. A pravac, izvinjavam se, a pravac i mjesto gdje se ta... gdje se pucalo iz određenog vatrenog oružja, ne mogu da odredim. Nisam u mogućnosti.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li ste sa vašim podoficirima koji su bili sa vama komentarisali bilo šta vezano za tu pucnjavu ili niste upravo zbog toga što ste dali mogućnost da je to deo svakodnevnog, kako vi rekoste, neke euforične pucnjave?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Ne mogu da se sjetim da li sam diskutovao, to jest, da li smo diskutovali o toj pucnjavi. Ja se izvinjavam. Da li je ovo još potrebno?

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Ne. To će da ostane kao dokaz. Tako ostavite...

SVEDOK P-001 – ODGOVOR:...da stalak ovdje....

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Stalak ne. Ne.

SUDIJA PARKER: Da li je ovo sada možda pogodno vreme za pauzu, gospodine Bulatoviću?

ADVOKAT BULATOVIĆ: Nastojacu za 15 minuta, 20 da završim, ako nije problem? Ako mislite da je sada vreme...

SUDIJA PARKER: Međutim, naša traka će iscuriti, nažalost.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Ako nije problem da napravimo pauzu sada i da nastavimo posle pauze, i da završim za 15, 20 minuta.

SUDIJA PARKER: Moramo napraviti pauzu od pola sata, zbog redigovanja transkripta.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Bulatoviću.

ADVOKAT BULATOVIĆ: Hvala, časnii Sude.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Svedoče, ja sam tokom pauze pogledao malo neke... neka pitanja i neke odgovore, pa neke stvari da ne bi ostale nejasne, moracu da vas pitam nešto. Govorili ste o jednom zadatku kada je deo starešina ustupljen radi zadatka Upravi bezbednosti... Upravi bezbednosti, i govorili ste o jednom zadatku, ja njega neću pominjati pošto smo na otvorenoj sednici. Moje pitanje je: da li ste imali još neki takav zadatak, da li se sećate, da je deo starešina ustupljen Upravi bezbednosti? Samo recite - da ili ne?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da li je potrebno da nam opišete koji je zadatak u pitanju, da pređemo na privatnu sednicu?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Taj zadatak koji sam pomenuo u jesen 1990. godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: To je taj o kome smo govorili, je l' tako?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Moje pitanje je bilo da li osim tog znate za još neki zadatak?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Bila je grupa od 10 mladih oficira koja je detaširana, koja je izmeštena u sastav kabineta Saveznog sekretara za narodnu odbranu.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Da. E sada, hoćete li se vi složiti sa mnom, ako vam ja kažem da u ovakvim situacijama, kada je potrebno angažovati deo starešina da bude ustupljen Upravi bezbednosti, da postupak ide tako, što načelnik Uprave bezbednosti piše komandantu brigade zahtev da mu se ustupi deo starešina i prebaci u Upravu bezbednosti, radi izvršenja određenog zadatka, da komandir čete i komandant bataljona su samo informisani o tome, a da odobrenje za to daje komandant brigade?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Procedura koju ste upravo naveli - moguće da je takva. Ja nisam bio tog nivoa da mogu tačno da kažem, ali prihvatam kao mogućnost.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Pitaću vas: Da li ste upoznati vi sa odlukom komandanta Operativne grupe Jug od 16. novembra, kojom ste izuzeti iz Drugog jurišnog odreda i vraćeni, što kažu, u matični sastav, u Prvi bataljon vojne policije kod kapetana Šušića? Odluka od 16. jedanaestog. Da li ste imali prilike da je vidite?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Nisam pismeno vidio takvu odluku, ali vjerujte, ne mogu sa sigurnošću da govorim, ali postoji mogućnost. Ja se stvarno izvinjavam. Znam da sam... da li tih dana ili prije, ili posle toga... Sjećam se da sam kontaktirao sa, sa kapetanom Šušićem.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: Hvala. Hoćete li mi reći, od 1996. godine kada ste dali izjavu predstavnicima Haškog Tužilaštva, da li ste do sada, znači, do maja meseca davali neku izjavu bilo kome, vezano za ova dešavanja o kojima ovde raspravljamo?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Koliko se sjećam, ja sam svoju izjavu dao islednicima Haškog tribunala, Haškog tribunala za bivšu Jugoslaviju (ICTY) 1997. godine.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: U pravu ste.

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: I posle toga sam dao još jednu izjavu, ovaj aneks moje izjave ovde što stoji, nedavno.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E, sada me interesuje: kada ste davali aneks te izjave, koliko ste dana boravili u Hagu?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Pardon, ja sam rekao "nedavno", izvinjavam se. Malo sam pomiješao. To "nedavno" se odnosi na neko vrijeme jedno dvije ili tri godine unazad, a boravio sam par dana... Toliko.

ADVOKAT BULATOVIĆ – PITANJE: E sada, ovako. Jednu ste izjavu...

ADVOKAT BULATOVIĆ: Časni Sude, da li možemo da pređemo na privatnu sednicu? Ipak smo malo...

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Sad smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Svedoče, pogledajte molim vas svoju dodatnu belešku koju ste nedavno ovde napravili. Da li ovde pri dnu stoji datum i vaš potpis?

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, samo trenutak, da nešto razjasnim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pogledajte onda molim vas engleski prevod da vidite da li tamo stoji vaš potpis? Ako nemate to pred sobom, stavićemo na elektronski sistem prikazivanja.

SVEDOK P-001 – ODGOVOR: Ne, nemam ovde to. Nemam engleski prevod.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim vas, pogledajte vaš ekran.

TUŽILAC MOORE: Sada moramo da pređemo na privatnu sednicu, jer očigledno je da je potpis nešto što može da identifikuje svedoka. Molim privatnu sednicu.

SUDIJA PARKER: Privatna sednica.

(privatna sednica)

(pauza)

(svedok ulazi u Sudnicu)

Svedok Zlatko Zlogleđa

SUDIJA PARKER: Dobar dan.

SVEDOK ZLOGLEĐA: Dobar dan.

SUDIJA PARKER: Molim vas da uzmete karticu i da naglas pročitate svečanu izjavu.

SVEDOK ZLOGLEĐA: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Izvolite, sedite. Gospodne Smith, izvolite.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, dobar dan.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC SMITH

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Gospodine, molim vas da nam kažete svoje ime i prezime i datum rođenja?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Zovem se Zlatko Zlogleđa, rođen sam 19. trećeg 1972. godine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Šta ste po nacionalnosti?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Hrvat.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste se 1991. godine priključili JNA da biste odslužili svoj redovni vojni rok?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kog ste se datuma priključili?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: 17. trećeg 1991. godine.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko dugo ste proveli na obuci pre nego što ste dobili zadatak?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Tri mjeseca.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koji je bio vaš prvi vojni zadatak u JNA?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Bila je znači obuka... i trebali smo krenuti... rečeno nam je za Sloveniju, kad je počela u Sloveniji...

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pošto su vam rekli da idete u Sloveniju, da li ste otišli u Sloveniju, ili ste raspoređeni na drugo mesto?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Ne, nismo. Mi smo krenuli iz Valjeva, iz te vojarne, i zaustavili smo se kod neke elektrane prije Šapca. I tu smo se stacionirali.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste vi krajem avgusta ili početkom septembra raspoređeni u borbene operacije u vukovarskom kraju?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da nam kažete gde ste bili smešteni ili koji je bio položaj vaše jedinice na području Vukovaru?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da. Mi smo bili stacionirani u Negoslavcima. I iz Negoslavaca prema predgrađu Vukovara, Lušcu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ukratko možete da nam opišete vašu jedinicu: koje je bila veličine, koliko je bilo ljudi u jedinici, koju ste vrstu opreme imali, koja vozila i tako dalje?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, tu je bilo stacionirano oko dvadesetak tenkova, transportera vojnih i oko stotinjak ljudi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko ste otprilike bili udaljeni, vaša jedinica, od centra Vukovara?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, mi smo bili u tome polju ispred predgrađa, ispred samog predgrađa Vukovara, Lušca. To je bilo poprilično daleko od centra.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kakve su bile vaše obaveze u jedinici dok ste bili na tom položaju?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, kad smo bili na tom položaju, trebali smo iskopati rovove. I rečeno nam je da budemo oprezni, jel', u tim rovovima da stražarimo, jer da se neprijatelj preko polja, ono, nevidljiv privuče, tako da moramo biti oprezni.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko ste otprilike dugo ostali na tom položaju u toj jedinici?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Na tom položaju sam ostao nekih četiri, pet dana.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Posle tih četiri, pet dana šta ste odlučili da uradite?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Posle tih par dana sam odlučio, sa još četvoricom kolega da pobjegnemo na... na... prema Vukovaru na slobodnu teritoriju, jer je evidentno bilo da ćemo morati pucati... da ću morat' pucat' u svoj narod. I odlučio sam neučestvovati u tome.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I sa kim ste odlučili da bežite?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, tu je bio Srećko Ravlija, Samir Hrkić, Dodaj Hajdar... Samir, Dodaj Hajdar...

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je druga osoba Lorenc Duhanaj?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: I Lorenc, pa da, nas pet.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kako ste pobjegli i gde ste otišli?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Lorenc Duhanaj je bio sa toga područja, iz Marinaca, koji je poznao taj teren. I u dogovoru s njim, on nas je odveo prema Lušcu i dalje prema vukovarskoj policiji, postaji.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I kakav vam je bio plan bekstva? Da li ste planirali da pomognete u odbrani grada, ili ste planirali da potpuno napustite grad?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Tada smo planirali da napustimo ovaj položaj i da se vratimo svako svojim kućama.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zašto ste odlučili da odete prema vukovarskoj policijskoj stanici?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Zato jer je to bio jedini način, jedini put prema Vukovaru i policijskoj stanici.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Šta se desilo kada ste stigli u policijsku stanicu?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Tamo su nas, znači, provjeravali, ko smo i što smo, od kud' smo došli. I nakon te provjere smo dobili priliku da se javimo kući... Međutim, ja sam nazvao tetu u Zagrebu, pošto nisam imao kući telefon i tamo sam

saznao od nje da je moja obitelj kod njih u Zagrebu, jer su moje mjesto, moje selo okupirali već Srbi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste čuli za tu vest, šta ste odlučili da uradite?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: S obzirom da su i ostale ove moje kolege odlučile ostati, priključiti se rezervnom sastavu policije, i ja sam odlučio ostati i pripomoći obrani gradu Vukovaru jel', da se ne desi što se ne desi i sa mojim mjestom, selom.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste dobili neki poseban zadatak u odbrani grada od komandira policije ili nekog drugog?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, mi smo iz početka pomagali tu po policijskoj postaji ono što je bilo potrebno, a kasnije, kad se stvar zakomplicirala i kad je po... postalo ozbiljno, onda smo i mi poslani na... prvu crtu na... na obranu, da pomognemo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste u određenom trenutku odlučili da sasvim napustite Vukovar?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da objasnite zašto ste doneli takvu odluku i kada ste je doneli?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači... Znači da je put već bio blokiran i presječen i nije se moglo više izaći iz Vukovara. Znači, morao sam ostati.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kada ste pokušali da napustite grad? Da li je to bilo neposredno pred pada Vukovara? Da li se sećate?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Prije samog pada Vukovara - da, sam pokušao sa grupom ljudi da se izvučemo iz grada. I tom prilikom je Lorenc Duhanaj nagazio na minu, i onda smo ga vratili u vukovarsku bolnicu - odnesli.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I da li ste neko vreme ostali u vukovarskoj bolnici?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, kad smo donesli Lorenca, onda sam odlučio i ja ujedno da ostanem u bolnici... Znači da sam ostao par dana u bolnici.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Zašto ste odlučili da ostanete tih par dana u bolnici pošto ste doneli Lorenca u bolnicu?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Zato što je to bilo već pred sami kraj. Vukovar je bio pred padom, i osjećao sa... osjećao sam se najsigurnije u tom trenutku da ostanem u bolnici.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kog datuma ste napustili vukovarsku bolnicu?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Vukovarsku bolnicu napustio sam 20. jedanaestog.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Razgovaraćemo za trenutak o onome što se dogodilo kada ste napustili bolnicu? Ali sada molim vas da razmislite o onome što se desilo veče pre nego što ste napustili vukovarsku bolnicu? Šta se dogodilo te večeri?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, bolnica je bila u okruženju srpskih snaga, i u bolnicu su ulazili srpski vojnici povremeno, i izvodili su neke ljude iz bolnice.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada kažete "srpski vojnici" da li možete da budete malo konkretniji? Da li su to bili redovni vojnici JNA, rezervisti JNA, pripadnici paravojnih snaga ili su to jednostavno bili naoružani Srbi, ili kombinacija svih njih?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Bilo je i lokalnih tih Srba i vojnika JNA, rezervista.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada kažete da su veče pre toga te srpske snage odvodile ljude, otprilike o koliko ljudi govorite i ko su bili ti ljudi?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Ja konkretno znam slučaj, kad' je došao srpski vojnik do mene i pitao od kud' sam. Ja sam u tom trenutku odgovorio odavde, jer sam mislio da je to najbolje da kažem. I do mene je jedan, bio jedan policajac iz Vukovara baš, Zoran, nadimak Paki. I taj srpski vojnik je prepoznao tog Zorana. Mislim da su čak bili i nekakvi rođaci, i odveo ga je sa sobom. Znam da on nije htio ići sa njim, jer je bio ranjen u ruku, i rekao je da je ranjen, da on ne može ići sa njim. Ali, ovaj vojnik ga je ipak odveo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I da li znate šta se desilo sa Zoranom?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Ne. Kasnije se vratio vojnik i odveo je još jednoga dečka, Rašida, koji je bio Zoranov prijatelj. Također je i njega odveo, i poslije ne znam, nisam vidio ni čuo šta je bilo sa njima.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. Da li možemo sada da se pozabavimo onim što se desilo ujutro 20. novembra 1991. godine? Rekli ste da ste tog dana otišli iz bolnice. Da li možete da nam kažete kako ste napustili bolnicu?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Ujutru, negdje između osam i devet sati nam je rečeno da su stigli autobusi i da trebamo izaći svi iz bolnice, da napuštamo bolnicu. Izašli smo ispred bolnice i stali u jedan red postrojeni.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ko vam je rekao da su stigli autobusi i da treba da napustite bolnicu?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Bolničko osoblje.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da ste stajali postrojeni ispred bolnice. Da li vam je neko naredio da se postrojite, da stanete u red, ili ste to sami uradili?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Naređeno nam je da se postrojimo. I tu su nas još pregledali, pretresli, da li još nešto neko eventualno ima.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A ko vam je naredio da se postrojite, i ko vas je pretresao?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, tu je bila srpska vojna policija, srpski rezervisti, vjerovatno iz Srbije, i lokalni Srbi iz Vukovara, koji su također bili u uniformi JNA.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko je bilo vojnika ispred bolnice, u blizini tog reda i ljudi koje su pretresali?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Bilo je dosta vojnika.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li vam se činilo da je neko glavni, da je zadužen za sve te vojnike?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A ko je to bio ili ko su oni bili?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Vidio sam jednog čovjeka koji je bio u maskirnoj uniformi i koji je ulazio u bolnicu. Ulazio, izlazio.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da nam opišete tu osobu u maskirnoj uniformi, da nam kažete koliko je bio visok, kako je bio građen, da li je imao išta na licu?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: To je bio visok čovjek, crn, sa crnim brkovima, tjelesno dobro građen.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je taj čovek imao bradu ili brkove?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Imao je samo bradu... samo brkove.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je nosio nekakvu kapu, da li je imao šlem ili nije ništa imao na glavi? Da li možete da se setite?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Bio je u maskirnoj uniformi i imao je kapu na glavi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kakvu je kapu nosio?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Isto maskirnu kapu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kako je bio građen? Da li je bio vitak, mršav, debeo, krupan?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Vitak.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li vam je poznato ime te osobe?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Je. Šljivančanin.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kako ste znali njegovo ime?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, dok smo bili još u vukovarskoj policiji, mogli smo tamo da gledamo televizor, tako da smo gledali srpske izvještaje sa njihove televizije, gdje sam ga vidio, znači na njihovoj televiziji.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko ste ga često vidali na televiziji? Da li možete da nam opišete kakav je to bio kontekst u kome ste ga videli na televiziji?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, pošto smo mogli pratit normalno njihovu televiziju, vidio sam ga u par navrata, par puta i, gdje je on davao nekakvu potporu svojim vojnicima i moral, i kao da će se lako to obračunat sa... sa hrvatskim snagama i tako.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da ste ga 20. novembra ujutru videli u bolnici. A kada ste ga videli na televiziji, da li je to bilo pre 20. novembra?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste napustili bolnicu, da li ste ikada posle toga videli Šljivančanina lično?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Kad sam napustio bolnicu, još sam ga vidio na "Ovčari" jedino.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete da ste ga videli na "Ovčari"? Kada je to bilo? Da li je to bilo istog ili nekog drugog dana?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Isti dan.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možemo da se vratimo na ono što se desilo 20. novembra ujutru u vukovarskoj bolnici. Rekli ste da ste bili postrojeni i da su vas pretresali. Kada kažete da ste se postrojili, ko je još tu bio sa vama?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, tu su bili svi lakši ranjenici koji su mogli hodati.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Pošto su vas pretresli, gde ste onda otišli?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, kad je ta procedura bila sva gotova, krenuli smo prema autobusima, ušli smo u autobuse i krenuli, da bi se zaustavili u vukovarskoj vojarni.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko je otprilike autobusa otišlo u vukovarsku kasarnu?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Bilo je ukupno četiri do pet autobusa.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je bilo nekoga ko je stražario u tom autobusu u kom ste se vi nalazili?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da, je. Bio je naoružani srpski vojnik koji nas je čuvao.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da nam kažete, da li se radilo o redovnom vojniku ili rezervisti ili pripadniku paravojnih jedinica ili o naoružanom civilu?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Njihov vojni policajac.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Šta se desilo kada ste stigli u vukovarsku kasarnu? Da li možete ukratko da nam kažete?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, kad su se zaustavili autobusi pred vukovarskom kasarnom, tu su nas također dočekali srpski vojnici, lokalni Srbi, rezervisti,

koji su išli okolo autobusa i pokazivali na određene ljude u autobusu, koje su kasnije izvodili iz autobusa.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada kažete da su vas ponovo dočekali srpski vojnici i lokalni Srbi i rezervisti, kada kažete "srpski vojnici", da li tu uključujete i redovne vojnike ili ne, kada koristite taj izraz?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Tu redovne vojnike nisam vidio, već znači srpske rezerviste – iz Srbije i lokalne Srbe iz Vukovara, isto u uniformama jugoslavenskim.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete ukratko da nam kažete kakva je bila atmosfera u vukovarskoj kasarni i kako ste se vi osećali?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Atmosfera je bila užasna, jer su ulazili vojnici u autobuse i ove ljude koji su bili napred su tukli. Znači, i iz mog busa je isto izveden jedan čovjek. I tu su nam govorili da svi mi idemo na strijeljanje. Kao – nećete vi vidjeti Hrvatsku. Govorili su uvredljive stvari o Hrvatskoj i o nama. Uglavnom su govorili – svi ćete vi na strijeljanje. Tako da nam je bilo ono... nisam mogao vjerovati, ali strah je bio, ono... očit za život.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dok ste bili u autobusu, da li ste gledali okolo da vidite šta se dešava sa drugim ljudima koji su se nalazili u krugu kasarne?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, koliko sam mogao malo pogledati iz busa znači, i sa drugim busevima se isto dešavalo kao i sa moga busa. Znači, prepoznavanje tih ljudi i izvođenje, odvođenje. Ali šta je kasnije sa njima bilo, to... to ne znam.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kažete toliko koliko ste mogli da gledate. Da li je nešto vas sprečavalo da sasvim možete da vidite, i ako jeste nešto vas sprečavalo, da li možete da objasnite šta to?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Morali smo da sjedimo, ruke na leđa da stavimo, i da pognemo glavu. Tako su nam rekli, ono, da ne gledamo vani, jel'?

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko je ljudi skinuto iz vašeg autobusa?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Iz mog autobusa je jedan Zagrepčanin mislim da je izveden.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste videli šta se s njim desilo kad je izašao iz autobusa?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Ne, samo su ga odveli i dalje ga nisam... video.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko ste ostali u kasarni pre nego što ste je napustili?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Otprilike oko dva sata.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada ste napustili kasarnu, gde ste otišli?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Kad' smo napustili kasarnu, zaustavili smo se u jednom polju ispred jednog hangara.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li znate kako se to mesto zvalo? Da li ste znali tada, ili ste kasnije saznali za naziv tog mesta?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Tada nisam znao kako se zove. Kasnije sam saznao da se zove "Ovčara".

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada kasnije ste saznali da se to mesto zove "Ovčara", ako se sećate?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Pa saznao sam već kad sam se vratio iz, iz zarobljeništva i kad su već otkrivene neke... odnosno, grobnice i početak da, kad se sumnjalo da su tu pobijeni srpski civili i da je... i to mjesto da se zove "Ovčara".

TUŽILAC SMITH – PITANJE: O tome ćemo govoriti kasnije. Ali vi ste u avgustu 1992. godine izašli iz zatvora. Da li je to tačno?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Je.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da kada je autobus u kome ste vi bili napustio vukovarsku bolnicu, u tom autobusu je bilo naoružano lice vojne policije. Da li je ta osoba još uvek bila u autobusu kada ste stigli na "Ovčaru"?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da, oni su išli cijelim putem s nama.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kada je vaš autobus stigao na "Ovčaru", da li možete da nam kažete, šta ste videli, dok ste još uvek sedeli u autobusu? Šta se dešavalo napolju?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, kad smo već došli tu na "Ovčaru" iz ovoga busa ispred vidjeli smo kako izlaze ljudi iz busa i da, da su Srbi formirali dva reda, lokalni ti Srbi, vojnici, i kako su oni izlazili iz busa, tako su ih udarali čime su stigli. I prolazili su, znači, između tih redova i ulazili su u... u taj hangar.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Čini mi se da je potrebna intervencija na transkript. To je strana 61. a redovi su 18 i 19. Meni se činilo da je svedok rekao da su ove redove napravili lokalni Srbi vojnici, a u transkriptu je "lokalni Srbi i vojnici". Ako bi mogao moj uvaženi kolega da ovo raščisti sa svedokom, ako nije problem.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Vasiću.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da su ljudi iz autobusa morali da prođu između ta dva reda. Kada su prošli kroz ta dva reda, gde su otišli?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, tu su vrata bila otvorena toga hangara, i u taj hangar su ih, jel' odveli.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam. I kao što ste čuli, nije sasvim jasno da li su ta dva reda formirali lokalni srpski vojnici ili lokalni Srbi ili se radilo o redovnim

vojnima ili rezervistima ili pripadnicima paravojnih snaga. Da li možete da nam jasno kažete ko su bili ljudi koji su formirali ta dva reda?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, to su bili srpski rezervisti u uniformama JNA. Znači, čim su ljudi izlazili neki iz autobusa, oni su neke ljude odmah prepoznali, i njih su odmah sa strane odvodili. Znači, nisu ih puštali u hangar, nego sa strane su ih odvodili. Po tome se zaključuje da su bili i domaći, domaći Srbi u uniformama JNA.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Spomenuli ste da su to bili lokalni srpski rezervisti, ti ljudi koji su stajali u dva reda u špaliru. Da li je osim vojnika koji su stajali u špaliru, bilo i drugih vojnika koji su stajali sa strane van hangara?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Je, je. Bilo je vojnika, da koji su bili, ono, svugdje okolo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ti drugi vojnici koji nisu bili u špaliru, kakva je to bila vrsta vojnika? Dakle, ako idemo od lokalnog naoružanog civila, preko rezervista, pripadnika paravojnih formacija do redovnog vojnika, da li nam možete reći kojoj grupi su pripadali ti vojnici?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, od svih ovih, jel', nabrojanih znači, svi su bili... bilo je i redovnih vojnika JNA.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Recite nam otprilike, koliko je ukupno tamo bilo vojnika i rezervista u špaliru i van špalira, kad ste vi tamo stigli autobusima?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Bila ih je jedna poprilična grupa. Otprilike možda pedesetak, šezdesetak.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete malo detaljnije da nam opišete kako su ljudi prolazili kroz ta dva reda, i šta im se dogodilo kada su prolazili kroz taj špalir?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, kada su izašli iz autobusa i krenuli ka hangaru, ti ljudi su bili naoružani kojekakvim lancima, šipkama, puškama. Kako su prolazili, tako su ih udarali sa svih strana, ono, premlaćivanje, ono. Totalno premlaćivanje, i ugurani su u hangar. I u taj hangar do kraja su morali stojati okrenuti... znači, glavom prema, prema zidu, ruke na leđa i gledati, znači, prema zidu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ta premlaćivanja unutar špalira, da li ste vi to posmatrali iz vašeg autobusa ili izvan autobusa, ispred hangara?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, uspio sam da vidim i iz autobusa, kad su izlazili iz ovog autobusa koji je bio ispred nas, znači, kada su izlazili, vidjela se grupa ljudi da stoji i kako ljudi izlaze, da oni njih udaraju.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kako ste vi izašli iz autobusa i šta se vama dogodilo?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, to se isto nastavilo i kada je moj autobus došao na red. Isto kako su ljudi izlazili, tako su ih ovi čekali. Ista metoda, znači, isto premlaćivanje. Kad smo mi došli na red, vidio sam dvojicu kolega, Hrkića i Kuševića, kako stoje sa strane kod prednjih vrata - gdje se izlazilo, sa jednim oficijerom i kao da su pokazivali na nas dvojicu. I kad smo mi došli na red, oni su rekli – "To su ta dva vojnika", jer su oni izašli prije i rekli su da su oni vojnici JNA koji su bili zarobljeni u Vukovaru, i

da ima još dva vojnika koji su također zarobljeni u Vukovaru. I onda su pokazali na nas, i mi smo odvojeni sa strane, tako da nismo morali prolaziti kroz ta dva reda vojnika koji su tukli.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Znači, vi ste izašli iz autobusa sa Dodajem?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Dodajem Hajdarem, da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A ko su tačno bila druga dvojica vojnika?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Samir Hrkić i Petar Kuščević.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I vas četvoricu zadržali su u grupi ispred hangara?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li ste vi u toj grupi nešto razgovarali sa tim oficijom, koga ste spomenuli, ili nekim drugim vojnikom?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, kada su oni rekli da ima još dva vojnika i kada smo mi izašli, oni su povjerovali da smo mi... dali smo im informacije da s... o jedinici u kojoj smo stvarno služili vojsku, i imena naših pretpostavljenih, tako da su oni u taj trenutak povjerovali da smo mi stvarno zarobljeni vojnici. Tako da su nas...

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li su vas tukli ili ne?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Ne. Tada ne. Tada su nas odvojili sa strane, čak su, ono, dali cigarete, vode i nešto ono, da se osvježimo, je li, ko je pušio da zapali cigaretu, i tako da smo mi stali mislim, čini mi se, pod jedno drvo onako i... i razgovarali. I tu su prišli i ovi aktivni vojnici koji su još bili tamo... do nas i tu smo bili sa njima. Znači, bez...

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li su ti vojnici ili neko drugi, ubrzo otkrili da ste vi Hrvat?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Je. Znači, kasnije, kad nam je isto prišao oficir i počeo s nama razgovarati, onda nas je pitao šta smo mi po nacionalnosti? Kad smo rekli da smo Hrvati, odnosno jedan Albanac, onda je odmah rekao da mi nismo zarobljeni, da smo mi pobjegli, i da smo mi vojni dezerteri, i da se vojni dezerteri strijeljaju. I da ćemo biti strijeljani. Ukoliko budemo govorili istinu, da se možda izvučemo, i da ćemo biti prebačeni u Beograd – u vojni... u Vojno-istražni zatvor, i da će nam tamo biti suđeno.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Znači, ova druga dvojica u vašoj grupi bili su Hrvati i četvrti je bio Albanac?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da. Albanac i pardon, Samir Hrkić je bio Musliman.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da opišete tog oficira koji vam je rekao da ste dezerteri, i da li možete da nam kažete šta je bio po činu?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Mislim da je imao visok čin, viši čin. Ali mislim da ga sada ne bih mogao opisati.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li možete da nam date njegov fizički opis, neke detalje? Na primer, koliko je bio visok, kako je bio građen, koliko je bio star, kakva mu je bila kosa?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Prema mome sjećanju, mislim da je bio srednje visine, srednje građen. Da je bio malo, koliko se moglo vidjeti, prosjed i pročelav.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko je bio star?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Srednjih godina.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUDIJA PARKER: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala puno. Mislim da samo u odgovoru svedoka na stranici 66, redovi 4. i 5., nije ušlo da je bio pročelav. Svedok je rekao "prosed i pročelav". Ušlo je samo "prosed".

SUDIJA PARKER: Žao mi je, ali kod mene u 5. redu piše "Bio je pročelav i imao je prosedu kosu".

ADVOKAT VASIĆ: Hvala, časni Sude. Ja... ja sam propustio da pogledam tu reč. Hvala vam.

SUDIJA PARKER: Hvala.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je taj oficir... prvo nam recite kakvu je vrstu uniforme nosio, i da li biste vi njega opisali kao redovnog ili rezervnog oficira ili kao neku drugu kategoriju?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: To je bio oficir Jugoslavenske narodne armije.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li su sa njim bili i neki drugi oficiri ili vojnici, koji su sa njim činili neku grupu u to vreme?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Bilo je više, više oficira, da. Njih par.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Mislite još par pored onoga koga ste pomenuli ili ukupno dva oficira?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Ne, ne. Povrh ovoga što sam spomenuo, ukupno ih je bilo par, sve zajedno oficira.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Možda ste to već rekli, ali, da li nam možete reći koji mu je bio čin, tom glavnom oficiru koji vas je ispitivao?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Ne znam tačno koji čin, ali imao je visok čin, veći čin. Sad, da li je bio potpukovnik, pukovnik, ne bi mogao tačno reći.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A ovaj drugi oficir koji je bio s njim, da li možda znate njegovo ime, i da li možete da ga opišete?

SVEDOK ZLOGLEDA – ODGOVOR: Ovaj drugi... ne bih znao kako se zvao.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A kada je reč o fizičkom opisu, da li nam možete reći koliko je bio star, koliko je bio visok, kako je bio građen, kakva mu je bila boja kose? Ako ne možete, samo recite?

SVEDOK ZLOGLEDA – ODGOVOR: Ne bih mogao reći.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: A sada bih želeo da pogledate jedan video snimak.

TUŽILAC SMITH: To je dokazni predmet broj 225. Imamo to u elektronskom sistemu. Molim da to pustimo od 1:11 pa do 1:29 sekundi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Sada ćemo to pustiti jedanput u celini. Molim vas da to pogledate i onda kada to vidite u celini, onda ćemo to ponovo pustiti i onda ću vam postaviti nekoliko pitanja. da li ste me shvatili?

SVEDOK ZLOGLEDA – ODGOVOR: Jesam, da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala.

TUŽILAC SMITH: Molim traku?

(Video snimak)

(Kraj video snimka)

TUŽILAC SMITH: Da još jedanput pogledamo.

(Video snimak)

(Kraj video snimka)

TUŽILAC SMITH: Hvala vam.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Svedoče, pitanje koje želim da vam postavim je sledeće: Da li ste na ovom snimku videli nekoga koga ste videli na "Ovčari" onoga dana kada ste vi bili tamo?

SVEDOK ZLOGLEDA – ODGOVOR: Za jednu osobu sumnjam da sam ga vidio, ali nisam sasvim siguran.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ako sada ponovo pustimo video snimak, molim vas recite nam, gde da stanemo kod one osobe za koju smatrate da ste je možda videli?

(Video snimak)

SVEDOK ZLOGLEDA – ODGOVOR: Evo.

(Kraj video snimka)

TUŽILAC SMITH: Izgleda da je svedok pokazao jednog od ljudi.

TUŽILAC SMITH: Dakle, ponovo ću zamoliti da kaže kada vidi tu osobu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Dakle, kako bi stvari bile jasne, mi ćemo ponovo pustiti video traku i molim vas da nam glasno kažete kada treba da zaustavimo traku? Čim vidite tu osobu za koju smatrate da ste je možda videli na "Ovčari".

(Video snimak)

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Sada.

(Kraj video snimka)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. To je posle 1:17.04 dokaznog predmeta broj 225. Gospodine, kada kažete da ste tog čoveka možda videli na "Ovčari", recite nam šta je on tamo radio i zašto kažete da je to čovek koga ste možda videli ali niste sasvim sigurni?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Taj čovjek je bio sa grupom oficira koji su bili tamo i zvuči mi poznato, ali ne bih mogao reći 100 posto da je to baš ta osoba. Znači, nisam siguran.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala vam.

TUŽILAC SMITH: Više nam nije potreban video snimak.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: U izjavi koju ste dali Tužilaštvu 1996. godine, naveli ste da je oficir koji vam je rekao da ste dezertjer bio general Panić. Isto tako, rekli ste da je osoba koja je bila sa njim, osoba po imenu Mrkšić. Na ovom video snimku takođe se vidi jedan oficir po imenu Panić. Imajući na umu da niste na video snimku prepoznali tog Panića, da li ste sigurni da ste, kada ste ranije razgovarali sa istražiteljima, ispravno identifikovali tog Panića, kao oficira koji vam je rekao da ste dezertjer?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Nisam siguran. Znači, može biti da sam pogriješio.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Recite nam da li ste vi ikada ranije, pre "Ovčare", videli obojicu tih oficira koji su razgovarali sa vama i rekli vam da ste dezertjer?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Ne, nikad.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Niste znali njihova imena?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: I kada ste identifikovali dvojicu ljudi: Panića i Mrkšića istražiteljima 1996. godine, da li ste vi istražiteljima rekli njihova imena, ili vam je istražitelj rekao imena ljudi koje ste vi identifikovali?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Ja kada sam pokazao na tu dvojicu ljudi, nisam imao pojma ko su ni, ni, ni kako se zovu. Istražitelj mi je kasnije rekao o kome se radi, ko su ti ljudi.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Koliko je dugo taj oficir razgovarao sa vama, i koliko ste vi ukupno vremena proveli na "Ovčari"?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Na "Ovčari" sam proveo oko pola sata.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je bilo ko drugi stigao na "Ovčaru" dok ste vi stajali tamo ispred hangara?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, dok smo mi, nas četvorica i još sa tim nekim vojnicima JNA bili, u jednom trenutku sam vidio gospodina Šljivančanina kako dolazi. I razgovarao je sa tim ljudima, znači, srpskim rezervistima, koji su bili u toj koloni za... koji su tukli ljude. Nešto im je rekao, nešto su razgovarali kratko, i on se okrenuo i otišao je. Znači, ubrzo.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je on pokušavao da spreči da se ljudi tuku ili ne znate?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Ja sam se nadao da je on... ne znam, zapovjedio da se... ne tuku ljudi ili nešto, ali znači, ubrzo pošto je on otišao, to se nastavilo i dalje. Znači, po tome nemam dojam da je dao nekakvu naredbu da se ljudi ne tuku.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kako je Šljivančanin stigao na "Ovčaru"?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Došao je u vojnom vozilu. Mislim da je to *Pinzgauer*.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li je stigao sa još nekim?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da, vozač ga je dovezao.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Rekli ste da je kratko vreme posle toga otišao.

Otpribliže, koliko dugo je Šljivančanin ostao na "Ovčari"?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: On je možda, kad je došao, porazgovarao i otišao. Pet, deset minuta je bio tu.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Sada ću vam pokazati jedan video snimak. To je dokazni predmet broj 285. Zanima me prvih šest sekundi, i molim vas da nam kažete da li prepoznajete nekoga na tom snimku?

(Video snimak)

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da.

(Kraj video snimka)

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ili možemo jednostavno ostaviti ovu sliku ovako.

Dakle, ako pogledate ovu sliku, recite nam: da li na ovoj slici nekoga prepoznajete?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da, to je gospodin Šljivančanin, ovaj iza ove... ovoga čovjeka u bijelom. Ovaj čovjek što mu se vidi glava.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Da li on nešto nosi ili ne?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Odavdje kada gledam, ne mogu dobro vidjet.

Znači, vidim mu kapu. Kapa na glavi i sad, da li kod sebe nešto ima, to ne vidim.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala. Kada ste bili na "Ovčari", da li ste videli šta se dešavalo u hangaru?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Znači, unutar hangara su ulazili vojnici kako su... kako je ko htio i uglavnom, to je bilo užasno ono... batiranje ljudi unutra. I čak povremeno koje su još prepoznali, znači ti lokalni Srbi, su isto izvodili iz hangara i iza ih odvodili, ono. Šta se kasnije desilo sa njima, to ne znam. Znači, uglavnom su ulazili i tukli su, ono, do besvjesti.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Kad ste napustili "Ovčaru", da li su vas prevezli u Negoslavce, gde su vas onda držali u zatvoru tri ili četiri dana?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Ko vas je tamo držao zatvorenog, i da li su vas tukli dok ste bili zatvoreni?

SVEDOK ZLOGLEĐA – ODGOVOR: Da. Bili smo u jednom podrumu. Kada smo stigli do toga mjesta, do Negoslavaca, vezali su nam prvo oči i odveli su nas u jedan podrum dolje, i onda je tu počelo batiranje i tuča. Uglavnom, bilo je isto užasno. Ulazili su lokalni Srbi i ono, rekli su da nas sve treba pobiti i da će oni nas... da će nas sve pobiti, jednostavno.

TUŽILAC SMITH – PITANJE: Hvala.

TUŽILAC SMITH: Časni Sude, imam možda još najviše 10 minuta. Ja mogu da nastavim sada ili sutra ujutro.

SUDIJA PARKER: Ovo je verovatno praktično mesto da sada završimo sa radom. Sutra ćemo nastaviti ujutro u 9.00 časova.

